

NIEUWSBRIEF, maart 2023

SAMEN KUNST VERKENNEN

Het wordt weer voorjaar en de eerste bloemen dienen zich aan. De belofte dat alles weer nieuw wordt en begin van het leven.

Tekst Hinnie Voets
Foto Grietje van den Broek

Hier is ie weer: de nieuwsbrief van SKV

Door omstandigheden moesten we het uitbrengen even een half jaartje uitstellen.

Als van ouds werd de redactie ook deze keer weer verrast door de prachtige en diverse inbreng van onze kunstverkenner. Kunstzinnige foto's van onze fotografen, ervaringen bij SKV workshops en bij bezochte expositie, gemaakte gedichten en schilderijen en zelfs een verhaal uit Spanje en over kunst bij de kapper en niet te vergeten weer een vonkend groepswork van de werkgroep Vonken

Het is weer een gevarieerde nieuwsbrief geworden, die we met veel plezier hebben gemaakt.

Na de spetterende workshops met stof en kerstgroen in december, zijn we ook weer bezig met nieuwe gezamenlijke activiteiten.

De bijeenkomst met maskerkunstenaar Frans Krom, die in september niet doorging, staat nu op het programma voor begin juni. Zodra datum en plaats bekend zijn krijgt iedereen daarover bericht. Kom je iets tegen wat je goed kan gebruiken bij het maken van een masker, bewaar dat dan even. Denk bv aan verpakkingsmateriaal, zilverfolie, kralen en linten, staalwol, kortom alles wat vanuit zichzelf al expressie meedraagt. Er zijn ook al wat ideeën voor een bijeenkomst in september. Heb jezelf een leuk idee, laat het ons weten.

Het wordt weer voorjaar, de belofte dat alles weer nieuw wordt. Veel kijk en leesplezier met deze nieuwsbrief.

Namens redactie en bestuur
Aly van Beek

Inhoud jaargang 4, nr. 1

Inhoud

- Kunst of Design
- Door de lens van..
- Kunst van de kapper
- Van onze dichters
- Samen kunst maken met stof en kerstgroen
- Meedoen aan expositie
- Vonken: klankbord
- Expositie-bezoek
- Schilderen in variatie
- Schilderen in Spanje
- Tip

Redactie

Herman Kassenberg en Aly van Beek
Inleverdatum volgend nr.: 01-08-2023

Copy naar: anvanbeek@ziggo.nl

Contact SKV

Mary Ritsema (06)34929451
info@samenkunstverkennen.nl
www.samenkunstverkennen.nl

Kunst of Design

Op 11 februari j.l. bezocht ik Kunstencentrum K38 in Roden. De expositie 'Kunst of Design' was nog te zien tot en met 12 februari. Ik was 11 februari dus nog net op tijd. In de folder las ik dat Kunst of Design een expositie is met werk van kunstenaars/ontwerpers die bezig zijn met vernieuwing, modern ambacht, bijzonder materiaal gebruik, duurzaamheid en eigenzinnige vormgeving. Past echt bij deze tijd.

Bij binnenkomst vielen direct de meubelen van kunstenaars Celine Chermin op. Celine haar interieur ontwerpen ontstaan uit passie. Passie voor het leven en passie voor schoonheid. Zij gebruikt voor haar objecten hoogwaardige stoffen en ze zijn perfect afgewerkt. Bij de poef zijn de kleuren rood en oranje gebruikt. Door de combinatie straalt de poef een bepaalde gloed uit. Net of er binnenin een vuurtje brandt. Prachtig je blijft ernaar kijken. En dan de poef met het oog een echte eyecatcher gemaakt van fluwelenstof. Het bankje lijkt wel een puzzel die nog niet af is. Als stof heeft zij Mocka gebruik dat is een microvezelstof die aanvoelt als suède. Ook weer in die prachtige kleuren rood en oranje.

Aan de wand hangen folders van Illustrator Willem Kolvoort. Hij gebruikt het zeefdrukken bij het ontwerpen van zijn folders. Zijn ontwerpen zijn niet standaard maar vooral komisch.

Dan kom ik bij de tassen wat de reden was om een bezoek aan deze expositie te brengen. Jeanet Metselaar maakt tassen van oude banners zoals die van Noorderzon en voor enkele modellen heeft ze de riemen van autogordels als tassenband gebruikt.

Even verder staan tassen die gemaakt zijn door Ilse Evers. Zij heeft brandweerslangen gebruikt. Wat een prachtige robuuste uitstraling hebben deze tassen. Bijna mannelijk dacht ik of associeerde ik dat nou met de brandweerman?

Aan de achterwand hangen mooie wandkleden deze zijn gemaakt door Ria van der Linden. Zij combineert bedrukte stoffen naar design, kleur en formaat om zo een collage te maken. Zij past dit ook toe om kussenhoezen te maken.

Verder was er nog keramiek en objecten gemaakt van hout zoals een toiletrolhouder.

Het was een expositie met variatie en de moeite waard om te bezoeken.

Hennie van de Wetering

Door de lens van onze SKV-fotografen

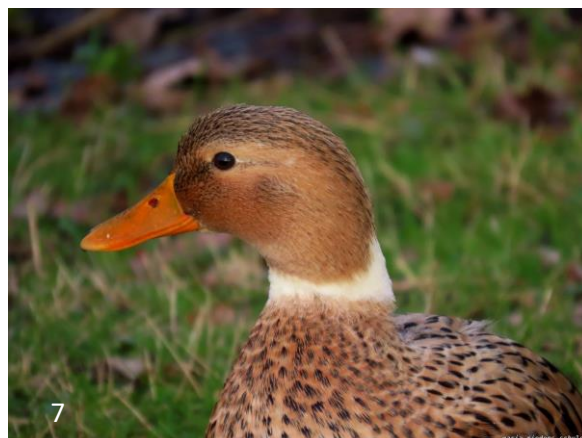
Het wordt weer voorjaar:

Mooie beelden door de lens van "onze" fotografen:

Hinnie Voets: 1

Grietje van den Broek: 2,3,4,5

Maria Miedema:6,7

Kunst van de kapper

door Herman Karssenbergh

Twee tot drie keer per week kom ik langs een kapperszaak in de Akerkhof, de straat naast de Akerk in Groningen. Op zich is er met die kapper niets bijzonders aan de hand, behalve dan dat hij regelmatig enige atypische voorwerpen en geschilderde portretten in de etalage heeft liggen en staan. Vrijwel altijd loop ik er aan voorbij, niet omdat ik iets tegen kappers heb, maar ik word thuis geknipt en de portretten die hij in zijn etalage hangt zijn mijn smaak niet. Vandaar.

Op een dag nam ik iets in die kapperszaak waar dat toch mijn interesse wekte. Blijkbaar registreerden mijn ogen iets wat mijn brein nog niet had opgemerkt en was ik er al voorbij toen het daar ook doordrong. Ik had iets bijzonders waargenomen: een reliëf gemaakt door Jan Schoonhoven.

(zie foto: een wit frame met een reliëf van witte, rechthoekige doosjes) Ik keerde terug op mijn schreden, keek nog eens goed en was verkocht; ik vond het prachtig. Het was in mijn beleving een schoolvoorbeeld van volmaakte symmetrie en schoonheid. Bovendien, zo ontdekte ik later, zorgt invallend licht voor textuur en dieptewerking. Al naar gelang het moment van de dag, verandert de schaduw het patroon van het reliëf.

Inmiddels weet ik dat niet iedereen mijn bewondering voor het werk van Jan Schoonhoven met mij deelt. Hoe ik dat weet?

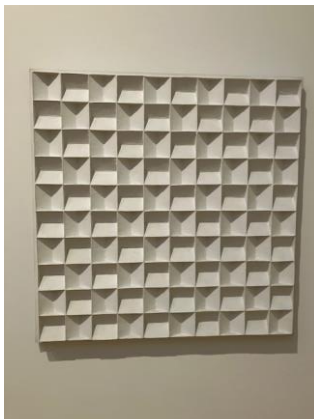

Omdat het werk niet meer bij de kapper op een stoel staat maar bij mij thuis aan de wand hangt. Kijk, toen ik thuis kwam, vertelde ik leke, mijn vrouw wat ik bij de kapper had gezien en reageerde zij met: “waarom staat het daar in de etalage, is het misschien te koop?” Tsja, dat wist ik niet maar ik vermoedde van wel. “Waar wacht je nog op?” vroeg ze: “laten we er naar toe gaan en het vragen.” Later bleek dat ze nog een reden had om bij de kapper op bezoek te gaan. Ze wilde zien of zij het ook kon waarderen en het mij in dat geval op m’n verjaardag geven; en zo geschiedde.

Hoewel! Niet nadat ik zelf de onderhandelingen had gevoerd met, niet de kapper maar met de man die het gemaakt had en waarvoor de kapper als het ware de onbezoldigde galeriehouder was. Hij rekende mij een bedrag dat gelijk stond aan het aantal uren dat hij er aan had besteed, keer een minimumjeugdloon.

Pas toen kwam ik te weten dat het geometrische reliëf van witte rechthoekjes, met schuingeplaatste basisdelen door een handige Groninger perfect was nagemaakt van een origineel waarmee Jan Schoonhoven in de zestiger jaren beroemd was geworden.

Er is zelfs een complete kunststroming naar genoemd, de “nul-groep” met leden als, o.a. Armando en zelfs Mondriaan met een volledig wit schilderij waarover twee zwarte banen haaks op elkaar zijn geschilderd. En Lucio Fontana met ook een wit frame en wit geschilderd doek waarin met een stanleymes een keurige verticale insnede is gemaakt. Deze kunstenaars vonden spontaniteit en emotionaliteit achterhaalde begrippen en streefden naar een objectieve basis voor de kunst. Zij werkten vrij van de artistieke ballast uit het verleden. Jan Schoonhoven deed dat vanaf het begin van de jaren zestig door van natgemaakt karton een reliëf te maken en dat met oude kranten te beplakken. Vervolgens schilderde hij het geheel met acryl muurverf wit. Genoemde schilders behoren met hun werk al jaren tot de vaste collectie van het Stedelijk Museum in Amsterdam.

Jan Schoonhoven
(1914-1994)
Quadratenreliëf met
schuine binnenvlakken,
1967

Lucio Fontana
(1899-1968)
Concetto spaziale,
Atlesia, 1966
Verdunde inkt op
ingesneden doek

Maar zoals ik hierboven al schreef is lang niet iedereen het met mij eens dat we hier een staaltje creativiteit van volmaakte schoonheid zien. Slechts een enkeling die mij thuis bezoekt merkt het op, en zegt dan vaak niet veel meer dan: “zo, zo, gaf leke eindelijk toestemming om aan die lege muur boven de schoorsteenmantel toch nog iets op te hangen?” Maar “mooi”, nee dat kreeg ik tot nu toe nooit te horen. Wel vertoont deze en gene enig medeleven met leke. In die zin dat ze goed snappen dat, uitsluitend omdat dit wit gecamoufleerde werk op een witte muur nauwelijks opvalt, de aanschaf haar instemming kreeg. Nou ja zeg; ze gaf het me nota bene op m’n verjaardag cadeau!

Goed, het zij zo. Ik heb me er al lang bij neergelegd dat vrijwel niemand mijn bewondering deelt. Althans niet in mijn naaste omgeving.

Maar dan wil ik hier aan het eind van dit stukje toch even opmerken dat ik me met mijn bewondering in goed gezelschap bevind. Immers het werk van Jan Schoonhoven behoort tot de vaste collecties van in ieder geval twee musea. Ik noemde er al één en de andere is Museum Prinsenhof in Delft.

En wat denken jullie hier van? Ik vond op internet een oud bericht (2010) van de kunstredactie van dagblad Trouw waarin werd gemeld dat een wit structuur reliëf van de Delftse Zero-kunstenaar Jan Schoonhoven op een veiling bij Sotheby in Londen 780450 pond (oftewel 814325 euro) had opgebracht.

Als degene die dat betaalde geen bewonderaar is!

Van onze dichters

De voet zei krak
en brak

Vanuit ligging
raast de wereld
gevangen in tijd
In schier tijdloosheid
is het oefenen in overgave

Vogels peuzelen
aan de laatste vetbol,
pikken zaad in het
doorzichtige huisje aan het raam
Fladderen en dobberen
totdat genezing komt

Mieke Linders

Thuiskomen

Het leven is een gekkenhuis,
Dit hier is het hoofdkantoor,
dit kreeg ik door, ik ga ervoor,
soms is het hier niet pluis,

Hoor ik een ruis, of een boor,
of engelenzang , in koor

Niets maakt mij echter nu nog bang,
geluk duurt meestal kort, soms lang
ben ik soms abuis, dan vergis ik mij subiet
zoals een vreemdeling soms ziet

Humor slaat hier dagelijks de klok,
soms heb ik een schrijversblok

Ik luister naar het tikken van de tijd,
Die langzaam door mijn bewustzijn glijdt,
Ik ben een wandelend gedicht,
Als ik zie wat achter mij ligt.

Dagelijks doe ik aan dagdromen,
Sta ik te turen,
naar de toppen van de bomen

Max Heuser

Samen kunst maken met stof en kerstgroen

Het plezier spatte er weer af op de bijeenkomst van Samen Kunst Verkennen op 17 december j.l. , die ook deze keer plaats vond bij het NNT in de Machinefabriek. Door de prettige samenwerking met het NNT is dit al zo'n beetje onze thuislocatie aan het worden.

's Ochtends werd er o.l.v. Daisy van der Pol gewerkt aan kunstwerken van stof. Na de inspirerende inleiding van Daisy over hoe je naar stoffen en patronen kan kijken en er kunstwerken van kan maken ging iedereen meteen aan het werk met de meegebrachte stoffen, naald en draad , lijm, nietjes etc. De tijd vloog om en aan het eind van de morgen waren er al diverse kunstwerken ontstaan. Nog niet allemaal af, maar wel met veel zin om het thuis af te maken.

Na de lekker lunch was het tijd voor de tweede workshop, voorbereid en begeleid door onze eigen SKVers Carien, Hinnie en Marian. Jammer genoeg kon Marian vanwege Corona niet komen. Een geur van dennengroen verspreidde zich door de ruimte toen Hinnie en Carien de meegebrachte zak groen omdraaiden. Toen er ook nog mooie ballen werden uitgesteld ging iedereen direct aan de slag. Op de meegebracht potten en schalen ontstonden met wat tips van Carien en Hinnie prachtige kerststukken. Aan het eind van deze werkdag presenteerde iedereen zijn werk en deelde gedachten en ervaringen, die waren ontstaan bij het maken.

De resultaten van de dag zijn te zien op de bijgevoegde foto's. Deze beelden zeggen genoeg over plezier in en resultaat van samen, kunst verkennen of zoals iemand zei: " het was weer mooi"

Meedoen aan expositie

Rokade pop up expositie door Hinnie Voets

In de Rokade in Groningen was op 15 januari j.l. een pop up expositie van de bewoners van de flat. Tot verrassing van velen waren er artiesten waarvan men niets wist. Zo bleek iemand van miniatuur bouwpakketten prachtige auto's te maken. Een ander maakte het van karton. Er waren schilderijen, foto's, quilts, borduurwerken, enz. Ik had er ook mijn beeldhouwwerken neergezet en een paar handwerk exemplaren.

Het was druk bezocht, ondanks de kou. De grote hal van de entree leende zich uitstekend voor deze gelegenheid en ook de gang naar Maartenshof werd gebruikt voor de schilderijen. Verder werd op enkele etages geëxposeerd.

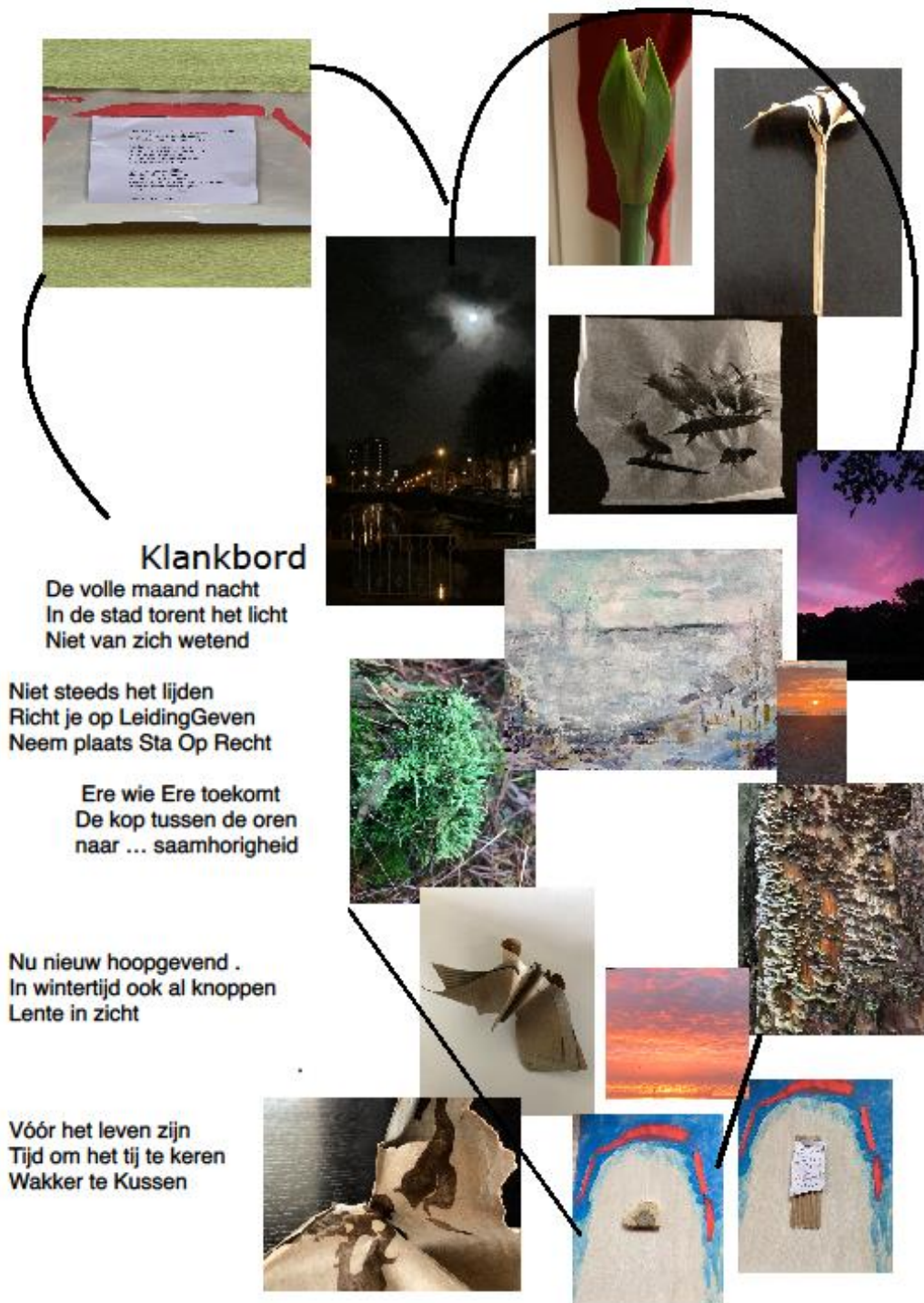
Toeval of niet?

Dit is werk van een bewoner van de Rokadeflat, gefotografeerd door Mary. Niet uit de kapperszaak van Herman.

Vonken en Vodden: klankbord

Klankbord

De volle maand nacht
In de stad torent het licht
Niet van zich wetend

Niet steeds het lijden
Richt je op LeidingGeven
Neem plaats Sta Op Recht

Ere wie Ere toekomt
De kop tussen de oren
naar ... saamhorigheid

Nu nieuw hoopgevend .
In wintertijd ook al knoppen
Lente in zicht

Vóór het leven zijn
Tijd om het tij te keren
Wakker te Kussen

Met foto's o.a. van eigen werk van Lon, Wilma V en Wilma C
en haiku's van Truce.

Expositie-bezoek, VERDRAAID MOOI EN VERRASSEND

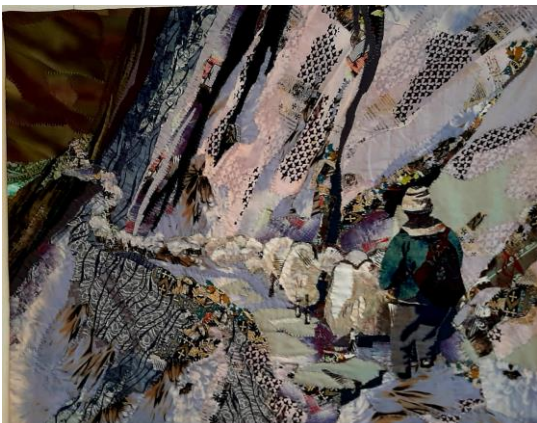
Rudolf Hollerman

Edith Stoel

Thea Hoek

Dinie van der Plaats

Vrijdag 3 Maart gingen we met 4 deelnemers van de schilders club uit Schipborg naar expositie "GEDRAAID" in Roden. Het bezoek aan het kunstencentrum was voor alle SKV deelnemers. Uit Groningen waren nog 4 andere SKVers aanwezig.

De expositie over het thema Gedraaid ging letterlijk en qua uitwerking verschillende kanten op. Er waren werken van heel verschillende materialen koper, hout, wol, lapjes, Oost-Indische inkt, klei met diverse vormen van beweging. We kregen een duidelijke rondleiding van Arien de Groot, de kunstenaar die zelf ook meedeed aan deze expositie. Ze vertelde ons over de kunstenaars en hun werkwijze.

Ik noem enkele voorbeelden:

Het werk van Cindy Sprokel, inspiratie opgedaan naar de eerste filmbeelden. Met een draai kwam haar werk in beweging en veranderde de houding van de mooie dame binnenin het kunstwerk.

Twee wandkleden Nepal en Friesland, gemaakt met lapjes, door Dinie van der Plaats.

Thea Hoek met kunstig koperwerk: bootvluchtelingen met in het midden een speciale lamp, die licht bracht of duisternis

De met 'bamboepen' en Oost-Indische inkt geschilderde katten van Arien de Groot, die samen heel nieuwsgierig hun kopjes draaiden.

En zo waren er nog veel meer kunstwerken.: allemaal verdraaid mooi en verrassend".

De expositie is tot 16 maart te bezichtigen in Kunstencentrum K38 in Roden <https://kunstencentrumk38.nl/agenda/>

Het was een fijne middag zo met elkaar door Aly uitgezocht, zo bleek ook tijdens het napraten met een kop koffie of thee en een lekkere plak cake.

Van Arien de Groot, onze rondleidster, kregen we nog het mooie boek *De Ploeg 100* mee naar huis. Arien is naast lid van Verkuno ook lid van De Ploeg.

Tekst: Maria Disco

Foto's: Mary Ritsema

Schilderen in Variatie

De groep Kunstverscheurders komt om de 14 dagen bij elkaar in het prachtige lichte dorps huis in Schipborg. Afgelopen tijd hebben we Ria en Tineke als nieuwe deelnemers kunnen verwelkomen. De groep bestaat inmiddels uit 11 deelnemers. Door verschillende omstandigheden kan niet iedereen altijd aanwezig zijn en zijn we meestal met een groepje van 7 of 8 deelnemers. Aanvullend wisselen we ons werk uit in een actieve appgroep. Ieder kiest zijn eigen thema en materiaal. Dat leidt tot veel variëteit Van potlood, pastel, acryl, olieverf en aquarel tot zelfs digitale kunst. En juist die variëteit is heel inspirerend en lerend. Graag tonen we weer wat nieuwe voorbeelden van ons werk. Geesje is regelmatig in Spanje en vertelt haar verhaal in het artikel Schilderen in Spanje

1

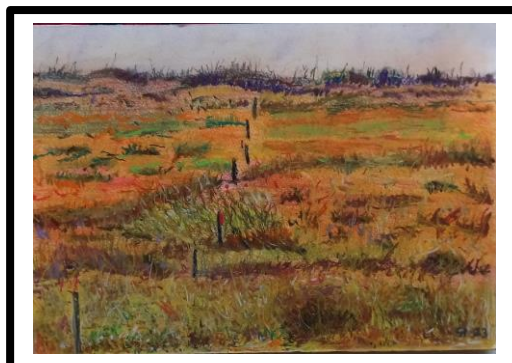
2

3

4

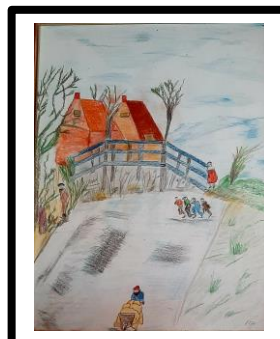
5

6

7

8

9

1. Geesje Nijhof, 2. Maria Disco, 3. Aly van Beek, 4. Geert Ritsema, 5. Grietje van den Broek, 6. Tineke Booi, 7. Marc de Jong, 8. Mary Ritsema, 9. Ria Takens

Schilderen in Spanje

door Geesje Nijhof

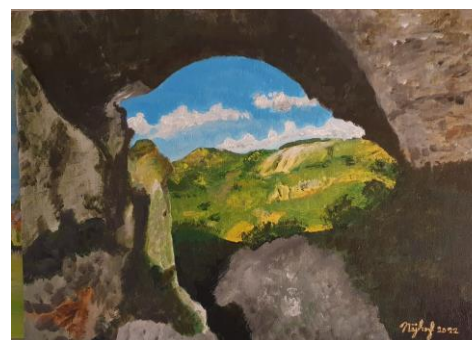
Met veel plezier doe ik mee in de groep van Samen Kunst Verkennen in Schipborg. Een groep die indertijd begon als kunstverscheurders met het maken van collages. Al gauw ging ieder zijn eigen weg en het is leuk om te zien hoe divers de groep nu is. Eigenlijk werken we met steeds verschillende materialen waarbij potlood, pastelkrijt en acrylverf de boventoon voeren. Toen mijn man en ik vorig jaar een huis in Spanje kochten betekende dat voor mij dat ik delen van het jaar niet live kan meedoen in onze groep. Gelukkig hebben we een heel actieve Whatsapp groep, waarin we ook onze werken, gemaakt buiten de groep, delen. Zo is contact in elk geval gewaarborgd ook voor mensen die om andere redenen (tijdelijk) niet naar Schipborg kunnen komen.

Mijn eerste werk bij Annie tijdens de workshop

Omdat ik naast Schipborg ook in Paterswolde schilder op het open atelier van Klaas Bil ben ik samen met mijn man op zoek gegaan in Jalon naar een groep waar we samen mee konden schilderen. Dat begon vorige zomer met een workshop van een dag bij Annie Wittebol- Aarts in Liber, ons buurdorp hier. Zij heeft een groot atelier met mooi terras net buiten het dorp aan de rivier in de bergen. Villa Erbalunga is een prachtige plek, ook om buiten te werken. Toen we haar vroegen naar les mogelijkheden gaf ze aan dat we in de perioden in Spanje wel mee konden doen in groepen waar plaatsen vrijvielen. Dat deden we en ik moet zeggen dat we daar heel veel leren en wat nog belangrijker is veel plezier hebben in de groepen. Ze maakt het op zijn Spaans gezellig wat betekent dat er bij middag lessen in de pauze altijd een glas wijn met iets hartigs is en in de ochtend koffie met koek. Het lijkt daarom alleen al best veel op de groep in Schipborg.

Zij is Nederlandse en woont ruim twintig jaar in Spanje. De groepsleden zijn voor het grootste deel Nederlanders die na hun pensioen permanent in Spanje zijn gaan wonen. Evenals de Schipborg groep bestaan de groepen voor het grootste deel uit vrouwen, tot nu toe heb ik behalve mijn eigen man nog maar een man daar ontmoet. Je merkt dat dat wereldje klein is, zo vertelde de man toen hij Henk's naam hoorde dat hij onze oudste dochter, die hier woont en werkt, kende. Ik realiseer me dat we goed af zijn met een andere dochter hier, die trouwde met een Spaanse man. Zodoende worden we veel gemakkelijker onderdeel van het Spaanse leven en kennen daardoor ook al best veel mensen hier in het dorp. Dat we Spaans spreken helpt daarbij natuurlijk ook.

Doorkijkje tijdens een wandeling bij Castell eis Castell , november 2022

De gelijkenis met de Schipborg groep is er ook, doordat iedereen zijn eigen schilderstijl en voorkeuren volgt, echter wel allemaal met acryl. Ik zie dat veel mensen beginnen met een afbeelding, die dan met een apparaat wordt geprojecteerd op het doek en daarop wordt getekend. Dat heb ik in de workshop gedaan en leverde best een mooi geheel op. Echter het is voor mij niet de manier. Ik schets liever zelf wat ik wil maken en geef er dan mijn eigen interpretatie aan. Het fijne is dat het hier in de omgeving prachtig is en op wandelingen of andere momenten neem ik dat me boeit goed op en maak een paar foto's. Als ik heb bepaald wat ik ga maken schets ik dat losjes en ga ermee aan de slag en probeer dat wat ik toen zag en beleefde in kleur weer te geven. Eerst vrij grof en later leg ik dan de accenten. Annie geeft goeie tips, ook hoe je zonder penseel bepaalde effecten goed kunt bereiken en vooral het suggereren van diepte en werken met contrasten leert ze me goed. Het enige lastige is dat ze gewend is soms jouw penseel over te nemen en dat is wat ik niet wil. Dat weet ze gelukkig inmiddels. Ik hoop ook deze periode hier weer een aantal werken te maken in de lessen. Echter gisteren na het opzetten van een nieuw werk vond ik het lastig te stoppen en ben thuis verder gegaan. Ik merkte dat ik echt in flow was en dat werk is inmiddels toe aan de details, de ondergrond staat.

Zicht op Wachtum in Drenthe,
in de herfst gemaakt bij Annie

Reflecterend op wat schilderen met me doet, kan ik stellen dat ik tijdens het werken heel geconcentreerd ben, alles om me heen vergeet en tegelijk heel erg ontspan. Als ik dan op afstand bekijk wat is ontstaan voel ik me blij en soms best een beetje trots hoe het lijkt op wat ik in mijn hoofd zag en in mijn lijf voelde. Eigenlijk maakt het niet zoveel uit of ik in Schipborg, in Paterswolde of in Jalon en Lliber zit te schilderen. Dit is natuurlijk ook logisch, want je doet het met jezelf. Wel vind ik het een voorrecht dat ik ook kan schilderen in deze zo andere en mooie omgeving, waarbij het buiten schilderen heel vaak mogelijk is. Dat geeft het toch een extra dimensie.

Tip's

Nite: Yara's wedding een interdisciplinaire (bijna) musical onder regie van Guy Weizman. <https://www.spotgroningen.nl/programma/nite-25/> Sara van de Meere van het NNT vertelde ons op de december bijeenkomst bij het NNT al over Nite organisatie, samenwerking en werkwijze. Het komend voorjaar is deze bijzonder voorstelling (bijna een evenement) van Nite met lovende recensies te zien in de Stadschouwburg. De laatste 20 mei.

Met **Gianni Versace Retrospective** brengt het **Groninger Museum** de carrière van de excentrieke Italiaanse modeontwerper Gianni Versace, een van de meest invloedrijke couturiers ooit, tot leven. Nog te zien tot 7 mei

<https://www.groningermuseum.nl/kunst/tentoonstellingen/gianni-versace-retrospective>

Expositie in Forma/Actua; met o.a. beelden van SKV-er Carin Tappel; 8 maart- 8 april

<https://www.forma-aktua.nl/expos/herma-van-bolhuis-berend-hogeling-en-carin-tappel/>

